

horia tanjau
bart bogaerts
lidy aerts
marc simek
anja van loo
karl lardon
patrick broes
mirte fermon
mina bibari
steve coenen
ellen zaman
nadia hainaut
hakema tarrahi
peter geudens
ad goos
rita de ryck
steve van veldhoven
theo dirkx
joyce aerts
ria geerts

een bloemlezing
opgetekend op 12 mei 2001
D.V.C. Sint Jozef Antwerpen

Horia Tanjau

je kan het leven als een bloem maken van mensen

MIJN VERHAAL

IK GAAN VERDER MET MIJN VERHAAL
ER WAS EENS EEN MOOI JE BOOM

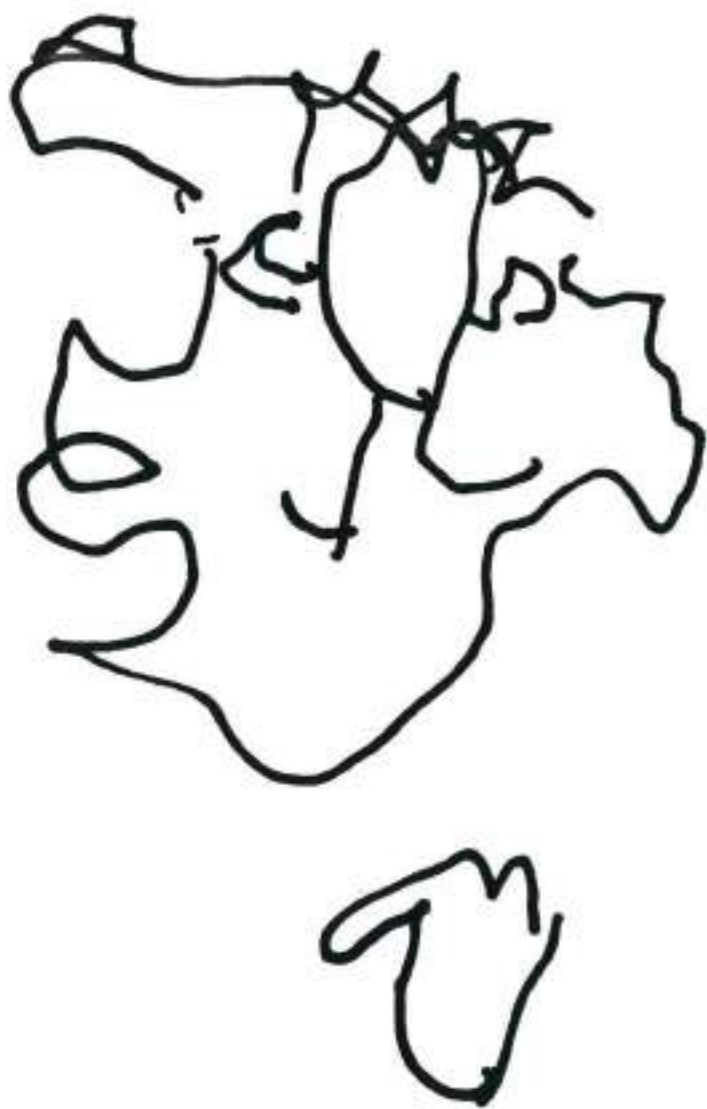
DIE BOOM KON NIET PPAATEN TEGEN HAAR DAT KON DAT MEIS JE NIET VRAGEN AAN HAAR
MOEDER WAS MAAR ALTIJD WEG DAT VOND ZIJ HEEL ERIG OMDAT DE MOEDER GEWOON
GEEN TIJD HAD VOOR HAAR DOCHTER. MAAR OP EEN ZEKERE DAG WAS DE DOCHTER OP EEN
MAN VERLIEFD. DIE MOEDER DACHT IN HAAR EIGEN DAT KAN NIET. DAT IS NIET ZO LEUK
VOOR HAAR DOCHTER MET HAAR MOEDER GAAN PRATEN. MAAR DE DOCHTER HEEFT HAAR
VLINDER GEZIEN, DAT KON DE MOEDER NIET ZIEN. DAT WEET HAAR DOCHTER OOK WEL DAT
ZE EEN MOEDER HEEFT. DAT KAN NIET DACHT HAAR DOCHTER VAN MIJN VAKANTIE KAN IK
NIET GAAN, WANT MIJN VLINDER IS ZIEK VAN OP EEN PAARD TE GAAN RIJDEN.

IK ZAG EEN MOOI MEISJE OP STRAAT GAAN, ZE HAD EEN MOOIE NAAM. AN MATIE VANDAAG
WAS ZIJ ALLEEN OP DE WEG, MET EEN VLINDER WAS OOK ALLEEN, MAAR DAT WAS NIET IN
EEN STAD, MAAR DAT MEISJE KAN NIET VEEL ZEGGEN. DAT WAS HEEL ERG VOOR HAAR
ZELF. MET HAAR KAART KON ZIJ VEEL ZEGGEN TEGEN ANDERE MENSEN. HAAR MOEDER
KON ZIJ NIET VERDRAGEN, WANT ZIJ WAS HEEL VEEL ALLEEN. DAT KON NIET ZIJ DAT MEISJE
VOOR MIJN MOEDER IS DAT LEUK. ZIJ DAT MEISJE MET EEN BOOS GEACHT TRANEN. OP EEN
ZEKERE DAG WAS HAAR MOEDER WEG OP VAKANTIE MET HAAR ALLEEN. IK BEN NAAR EEN
DOKTER GEWEEST ZIJ DAT MEISJE TEGEN HAAR MOEDER. DIE MOEDER ZEI TEGEN HAAR
DOCHTER: IK VIND DAT JIJ RAAR DOET TEGEN MIJ, DAT MEISJE ZEI TEGEN HAAR MOEDER IK
BEN NIET ZO GOED, IK KAN NIET MEER GAAN. WAAROM ZEI HAAR MOEDER. IK KAN NIET
MEER GAAN OP MIJN VOETEN. DAT WEET DE MOEDER NU VAN HAAR DOCHTER.

mijn vaas

kom het aan
deel van een pijn
maar de van pop von
het met zes gaan haan
hem aan kan

IK MIS MIJN VADER HIJ WEET MIJN ZON PLEK

MIJN VERHAAL,

klein beer leen

met de maan gaan

en dan meer van daar weet mijn fijn beer

niet van dat is de heer bol

hij gaf het idee van daar wel

met de wacht kamer

keer tegen geen bant

klein leen is aan het water

Bart Bogaerts

Schoorvoetend.

Ik zet een stap
en één er voorbij.
Ik trap in 't moeras en schuif nogmaals een voetje bij
lichter dan een blad val ik in
de zompige grond, een drassige vloer
alwaar ik kniel en verder het evenwicht moet laten
aan de grond onder m'n hiel, ik verlies stabiel
lig hier voor gek
m'n daden achter het hek

Kruip ik achter ze aan en bedenk
Hoeveel maal niet gebuisd onder luid applaus van
Lerarenkorpussen die morsten met niets dan
Rode balpunten
(nu nog valt het mij moeilijk te stoppen bij rood licht).
Kan er niet meer tegen en doe mijn ogen dicht.

eindelijk
een kant ik koos
- Ook al droeg ik jaren een rug vol gaten
geweerschoten uit monden die in mij zaten -
een versje geel, een versje roos
een druiventros in een blauw bos
Kon ik me met mezelf
Hermaken van kant
in de gracht, kreunde
scrabbelde het monopolie van de black box
Vond de stratego, bond er geen doekjes rond
En opende strompelend m'n mond

Bart Bogaerts

Gisteren
bergaf
gleed een vrouw me voorbij
zittend op een houten slee
een touw haar handen omklemd
zij glimlachte en haar mooie tanden
danste in het
halfopen binnenin haar lippen
stippen
strippen als witte hagel
in het glooiende sneeuwlandschap

Ik verkoos rechtop te blijven
en ervoer
me niet te laten gaan

't ja, maar
jonge beren kennen nog niet
de lengte van de dagen

in binnensmond gekonkel en gemonkel
smeet ik me smeltend in het ijs
en likte de boel bij elkaar.

Lydia Aerts

een knuffel is zo fijn
een knuffel voelt zo goed
een knuffel omdat het mag
en niet omdat het moet

een knuffel geeft je warmte
van twee armen om je heen
even met z'n tweetjes
even niet alleen

een knuffel kost helemaal niets
ja, één minuutje van je tijd
maar het geeft je zoveel kracht
om weer door te gaan in de strijd

Dag m
Dag m
Dag m
Je bent
Ze kan
Je bent

Kijken met andere ogen

Er was eens een meisje die keek in de spiegel en
Ze zegt : "eigenaardig, ik heb maar 1 mond en 2 ogen
En 2 oren " Ze ging naar moeder om te vragen : "Weet
Jij soms waarom ik 2 ogen heb en 2 oren en maar 1 mond?"
Moeder zegt : "Vraag dat maar aan je vader."
Vader zegt : " Wat weet ik daar nu van ."

Maar vader zegt : "Ik ken in de buurt een filosoof.
Ga daar maar naartoe"
Ze gaat erheen en de filosoof zegt : " Ik kan je helpen,
Je hebt twee oren om twee keer zo goed te horen en
1 mond om te spreken."

Poppedijn.

Dag kleine meid.
Dag lieve schat.
Dag mooie bloem, die ik op de wereld heb gebracht.
Je bent zo broos.
Zo klein en fijn.
Je bent mijn poppedijn.
Je bent niet perfect.
Maar O zo braaf.
Je hebt een eigen wereld.
En leeft de dag van vandaag.
Ook al heb je met je handicap.
Soms hinder en last.
Toch is het iets dat echt bij je past.
Je bent zo mooi, lief en fijn.
Ze mogen zeggen wat ze willen.
Je bent mijn poppedijn.

Hand in hand.

Hand in hand, zo gaan we door het leven.

Jouw babyhandje in mijn hand.
Dat handje zit vol leven.

Jouw peuterhandje in mijn hand.
Dat wil enkel liefde geven.

Jouw kleuterhandje in mijn hand.
Dat brengt prachtige tekeningen tot leven.

Jouw tienerhand in mijn hand.
Dat twijfelt over het leven.

Jouw volwassen hand in mijn hand.
Dat ik nu aan iemand anders door moet geven.

Mijn hand steunt je door het leven.

Mijn gerimpelde hand in jouw hand.
Ik heb je alles gegeven en neem afscheid van het leven.

Sterrenpracht.

Op een mooie zomernacht.
Kijk ik naar de sterrenpracht.
Het lijkt net een zwart tapijt.
Waarachter elk gaatje een lichtje schijnt.
Een licht zo mooi, een ster met zoveel kracht.
Hij schijnt zo helder in de nacht.
Zo'n mooie ster, dat ben ook jij.
Soms lijk je ver, maar toch ben je dichtbij.
Niet alle sterren schijnen helder in de nacht.
Maar elke ster volgt zijn eigen baan.
En heeft zijn eigen kracht.
Dus schijn maar mooie ster van mij.
Schijn maar met je eigen kracht.
En weet dat ik er altijd voor je zal zijn.
Dag en Nacht.

Verloren post

Het opgestuurde gedicht
dat nooit aankwam
als sneeuw die smelt
één meter boven de grond

Het regent en ik besef
dat veel verdwijnt
net voor het van belang wordt

Dit is waarschijnlijk beter,
in ieder geval
is het
een goed uitgangspunt

zoals de auto die waarschijnlijk
niet zal starten,
liefst een oude ford.

•
Zoals liefde
bijna
woedend kan zijn
en kalmte
zenuwslopend
is evenwicht een beetje
vallen

als vandaag,
bijna morgen.

•

Het water slaapt, zegt ze
en inderdaad
ik zie geen beweging
en word rustig
eindelijk

Ze is bijna twee jaar
en geniaal.

•

Dat is het moeilijke aan levend zijn
dat het einde van de dag nooit een
einde is,
dat het einde van de week geen einde is
zoals het einde van de maand of het jaar
ook nooit een einde is geweest
zoals ook het einde van het
millennium geen einde zal zijn,
al zijn er nog zovelen die het beweren

en dat is ineens ook het leugenachtige
aan je medemens ;
dat ze beweren dat alles
altijd het einde zal zijn

terwijl het dat nooit is.

Dit wordt een probleem

Vroeger
Maar da's al jaren geleden

Op het internaat
Toen
Hadden wij
Van die zalen

Die fameus
Klein waren

Toen was ik
Nog een ouwe pee

Toen was
Theo
Mijnen opvoeder

Kathia
Mijn opvoedster

Toen zeiden ze allebei
"als je komt eten...
afwassen"

ik had
een job

vieze vuile vuilzakken wegdoen die stonken

toen zei Kathia
als je dit gedaan hebt moogt ge stoppen

dan had ik
gezegd
Kathia
Ik
Doe
Dit
Graag

Theo
Had mij uitgenodigd
Om die vuilzakken weg te rijden
En
Kathia
Had mij uitgenodigd
Om te komen eten.

Dichter

Wij

Zijn

Gedichten aan het schrijven

Ik

Doe dat al lang

Maar

Jullie

Niet.

Troost

Je kunt niet leven zonder troost !

***Troost is echter geen alcohol, geen slaappil, geen spuit,
die je slechts even verdoven, om je daarna in een nog
zwartere nacht te storten.***

Troost bestaat niet in een vloed van woorden.

Troost is als een milde zalf op een diepe wonde.

***Troost is als een onverwachte oase in een grote woestijn,
die je weer doet geloven in het leven.***

Troost is als een zachte hand op je hoofd die je tot rust brengt.

***Troost is als een zacht gelaat vlakbij van iemand
die je tranen begrijpt, die luistert naar je gemarteld hart,
die bij je blijft in je angst en je vertwijfeling en die je
een paar sterren laat zien.***

Mina Bibari

Een Echte vriendschap I

*Een echte vriendschap is heel mooi.
Vind ik tog.
Een echte goed vriendschap moet je hele je leven aan werk.
Ik hou dat hart van.
Met erkaar kunnen, en nog je gevoel uiten.
Wat moet een mens nog meer hebben.
Niet zien naar het buiten kan.
Maar schoon is die van buiten.
Voor mij is dat genoeg.
Dat heb ik altijd al van gedroomt.
En nu kan van geniting.
Ik ben heel blij met ons vriendschap.
Dit is echte heel leuk*

De bloem

*De bloemen komen weer open.
Datt is Lente, ik vind ik wel heel plittig.
Dat is iederleem zo zot.
Hoepy dat is mijn droom.
Niet blijven binnen zitten.
De bloemmen kommen weer open en bommen leven trug.
Dat is heel schoon buiten.
De meisjes zitten weer achter de jongs.
Maar dat is wel fijn.
Ik ben heel blij.
De bloemen kommen open.
En mijn hart ook*

Steve Coenen

Dit is een vers over alles en niks

Alles is drinken
Een boterham pakken
Een tas pakken
Mijn valies pakken
In bad
Den Bruno naar beneden brengen
Naar TV kijken
Muziek luisteren
Spelletjes spelen
Iets gaan drinken
Dat is alles

Niks is de TV niet opzetten
Niets uit de kast pakken
Niet het water opzetten voor een tas thee
Den Bruno niet naar beneden doen
Niet wegrijden
Geen aaitjes krijgen
Niet meer
Dat is alles dat niks is.

ik heb een huis gebouwd
't salon van zilver
de slaapkamers van goud
één kamer heb ik niet
de kamer voor 't verdriet

ik heb een huis gebouwd
de keuken van marmer
de sauna van hout
één kamer heb ik niet
de kamer voor 't verdriet

ik heb een huis gebouwd
je weet het of je weet het niet
ach had ik maar
mijn kamer voor 't verdriet

het kan maar wezen wat het is
een bloem, een poes of een vis
't kan ook een mensje zijn
hoe kom je daar dan bij

lichtjes
neen niet die van de Schelde
maar van een kind
de lichtjes in de ogen
door iedereen bemind

zijn wij die al verloren
wij, volwassenen
zouden we niet belonen
wie ze voor ons vind

elke morgen ben je een knopje
en 's avonds ben je een bloem
zo heb ik al een heel boeketje
niet nodig het leven over te doen

Wat een droom van een wereld

Ik zie groene bomen en rode rozen.
Ik zing zachtjes voor mij en voor jou en ik denk bij mezelf.
Wat kan de wereld een droom zijn!

Ik zie de blauwe hemel en de witte wolken.
Het licht groet de dag en het duister zegt goedenacht.
En ik denk bij mezelf.
Wat een droom van een wereld.

De kleuren van de regenboog die zo mooi in de hemel staan, kleuren
ook het gezicht van de mensen die voorbijkomen.
Ik zie vrienden een hand geven en zeggen; Hoe gaat het ?
Maar ze bedoelen :Ik heb jou graag!

Ik hoor kinderen wenen, ik zie ze groeien.
Ze gaan de wereld in en ik weet niet waarheen.
En ik denk bij mezelf:
Wat een wondere wereld.
Ja, ik denk:
Wat een droom van een wereld.

Alles

Ik zie

Ik denk

Als je

Daar hou ik

Ik zou je iets willen zeggen

Ik zou je iets willen zeggen
Maar ben bang dat je
Het niet zou begrijpen.

Ik zou je iets willen zeggen
Maar ben bang dat je
Deze tere woorden niet serieus zou nemen.

Deze woorden die ik je zeggen wil
Zijn zo fragiel
Zo licht als engelenhaar.

Je oren zouden het niet kunnen horen
Als je niet luistert met je hart
Want ik ben bang om ze uit te spreken
Uit schrik ze te breken.

Je moet uiterst voorzichtig zijn
Als je ze wilt horen.

Ik wil ze wel zeggen
Maar ben bang dat je me zou afwijzen
Als je ze verkeerd zou begrijpen.

Ik durf het niet te zeggen
Ik denk er alleen maar aan.
Als je hoort wat ik denk
Dan hou ik van jou.

Kadia Laurent

De weg

Tegen je 60ste als de weg achter je langer is dan voor je, zie je iets wat je nooit eerder gezien hebt: de weg die je afgelegd hebt liep niet rechtdoor maar had veel tussprongen, bij iedere stap was er een pijl die een andere richting aangaf; hier splitste zich een weggetje af, daar een voetpad door het gras, dat in het kreupelhout verdween.

Enkele van deze zijwegen ben je ingeslagen zonder het te merken, andere had je zelfs niet gezien. Je weet niet waar de wegen waaraan je geen aandacht hebt besteed je gebracht zouden hebben, naar een betere of slechtere plek; je weet het niet maar toch heb je spijt.

Je kon iets doen maar hield het niet gedaan. Je bent teruggegaan in plaats van vooruit.

Op de tussprongen van je weg stuit je op andere twens, ze leren kennen of ze niet leren kennen. Ze tot op de bodem beleven of ze later schieten het hangt alleen maar af van de keuze die je in

een oogwenk maakt, ook zonder dat ji het
weet, maakt bij het reektdoorgaan of
afklaan vaak joww betaan en dat van
ji naasten op het spel.

De stem van je hart

Later wanneer er vele wegen voor je open liggen en je weet niet welke je moet nemen, sta dan niet op gold geluk ien in, maar ga zitten en wacht. Haal vol vertrouwen met zo diep adem als je adem helt ghaald de dag waarop je te wereld bent gekomen; zonder je door iets te laten afleiden, wacht en blijf wachten. Beweeg je niet, wees stil en luister naar je hart

Wanneer dat dan tot je spreekt, sta op en volg zijn stem.

Vriendschap en kleuren.

Geef een kleur aan je vrienden,
Zonder je op te winden.
Vriendschap is geen gevaar,
Maar wel heel dierbaar.
Want sommige vrienden kleuren,
Kunnen je onmiddellijk op beuren.

So be a color
Be a friend

Friends and colors.

A crazy girl whit colors.

De Kust

Schelpjes op het strand
Meeuwen in de lucht
Een pint in de hand
Dit is plezant

De vlieger stort te pletter
De looping bijna af
Mijn zoon stopt zijn gespetter
Hij staat helemaal paf

Een bal vliegt om mijn oren
Een kind erachteraan
Ik geef hem de wind van voren
Hij bekijkt mij als ben ik een banaan

Zo dat was het weer
Ik heb ervan genoeg
Morgen terug rustig werken
Leve de ochtendploeg!

Sofie en Frieda

Waarom die geheimdoenerij,
Al dat stiekeme gevlj
Kom toch eens wat dichterbij

Onder het bed of achter de gordijn
Kan je me niet bekoren,
Het is hier dat je moet zijn

Ooh teerbeminde schatten
Jullie lange benen en stevige tenen
Maken me helemaal gek
Nog te zwijgen van die schitterende kraaloojjes
Boven jullie bek
Het haast brokante wit op je zwarte lijf
Doet me helemaal smelten, ... ooh jullie ... lekker wijf

Kom daar toch vandaan
Ga weg van die plek
Waar jullie altijd gaan
Het kan me niet meer deren
Ik trek het me niet aan
Dat jullie in een dierentuyn horen te staan

Sofie en Frieda
Het is mijn allergrootste wens
Een kus van een struisvogel
Maak mij een gelukkig mens

Ad Goos
met een korrel zout

hier is ze

met een duim
in haar mond
en een vinger
in haar navel

tastend naar
waar het begon

als jij liep
waar ik liep
dan liep ik niet
waar ik nu loop

de leeuwerik
die hoog aan de hemel
zong
stortte plotseling weg

even leek alles
verloren

toen begon hij
opnieuw

bomen versieren
het land

staan roerloos
te dichten
zonder woorden

je praatte zo gek
je liep zo gek
je keek zo gek
je verlangde zo gek

maar je was niet gek

ik zoek ik
maar kan niet vinden

ik ben ongrijpbaar

toch
blijf ik tasten

Rita De Ryck

Prietpraat

gezellige praat praat
kleine kinderen praat
praat voor de vaak
prietpraat, soms zinnig
en ook al eens dat het nergens op slaat

volle woorden, holle woorden
als het kan met muzikale akkoorden
een grappig verhaal
in eender welke taal
luisteren ernaar moet je allemaal

L
en

Ring, ring
telefoon ring
Ring ring
alweer zo'n klereding

dag chou
dag moe
dag kids
dag Sinterklaas
en nu niet verwonderd zijn vermits,
dat kleine ding,
ring,ring is zowat iedereen de baas

Lente

Oh, wat vind ik het fijn,
de dagen worden langer.
Oh, wat vind ik het fijn,
de dagen zijn zwanger
van lentegroen en bloemen

De bomen en planten
krijgen weer fatsoen.
Ze gaan stilaan
een kleurrijke jurk aandoen.
Een kleurrijk pallet om te zoenen

In de stilte van de ochtend
kom ik zo graag buiten.
Als je dan hoort hoe ze om
het mooiste fluiten.
Zou ik zelf een vogeltje willen zijn

Om uit volle borst
de lente te willen begroeten
en goedgezinde mensen te ontmoeten

Dit is mijn lente buiten, maar binnenin,
dat moet ik op een andere manier uiten.
Mijn liefste kan dat voelen,
als ik hem bemin

Steve Van Veldhoven

Als wij beschaving zijn,
wat doen dan
ontelbare Portland stenen
verloren & vergeten
uniform op een rij ?

Als wij cultuur zijn,
waarom staren dan
duizenden mannen zonder naam
duizenden namen zonder man
ons als verstomde getuigen aan ?

Als wij wetenschap zijn,
hoe komt het dat
het waanzinnige inferno van gisteren
vandaag een banale futiliteit is ?

Godverdomme, ik walg er van !

theo dirkx

ik denk aan jou, zacht,
zilverzuivere koele bron
van verlangen

de volle maan zucht
(neen, schreeuwt)
te verstaan, verzen
verzinsels en andere spinsels
ik denk aan jou, zacht,

kom zo vlug je kan,
ik wacht,
ik denk aan jou, zacht,

veel te veel dag
veel te veel nacht
die eeuwige eenzaamheid licht

strand
nacht
schaduwen spelen met het
licht van de maan
de stilte schreeuwt
de oceaan aan 't gaan

die bretoense kust
die Bretagne kust
en mijn brandende onrust
blust

ik voel me soms
gelukkig.
soms een dood kind
(de dood is alleen)
ik ween

ik weet me geen raad
ik poweet me geen reet

het net-niet-groene licht
toont teder
hoe jij met je vinger

mijn mond tekent
op mijn gezicht

gezwicht

één
top
tien
geval
gezien

een vrouw van
om en bij de tachtig
met een glimlach
vele lentes lang

WAT VLIEGT DE TIJD.
IK HEB GEEN SPIJT
DAT JE HIER BIJ MIJ ZIJT.
IK HEB VAN JOU KUNNEN DROMEN
EN UITEINDELIJK ZIJN DIE UITGEKOMEN
HOPELIJK BLIJVEN WE NOG LANG SAMEN
WANT ANDERS KAN IK NIET GOED SLAPEN.

MIJN HART IS GESCHEURD.
WAT IS ER TOCH GEBEURT?
WAT MOET ER NOG GEBEUREN.
OM JE WEER OP TE BEUREN.
AL MIJN MOOIE DROMEN,
ZIJN ZO KAAL ALS DE BOMEN.
MAAR EEN DING KAN IK HOPEN,
DAT JE OOIT ZAL TERUGKOMEN.

IK HEB EEN DROOM.
EEN HELE MOOIE DROOM.
IK WOU DAT HET WERKELIJKHEID WORDT.
MAAR DIE DROOM ZAL NOOIT UITKOMEN
DUS GA IK GEWOON MAAR VERDER DROMEN.

Een tuin vol Vergeet-me-nietjes

Waar op de zware zwarte aarde vroeger groenten
Werden gezaaid, geplant, geoogst
Bedekken Vergeet-me-nietjes de moestuin nu
Groot bloemenbed

Blauwe stippen die zich verder zaaien als lichtjes
In vaders moegedachte hersenen...
Hij is dement.

Vergeeten de tuin te wieden
Vergeeten wat te moeten doen
Waar de bloemen
Waar de groenten moeten staan

Nu alles over alles is gegroeid
Geen einde geen begin

Als een lang leven dat
Zacht overvloedig
In langzaam sterven
Zonder betekenis

Een dood leven,
Een leve(n) de dood...